

Això s'esdevindria, com hem dit, si es creés aquesta nova forma d'assegurança independent de la Mutual; en canvi, si en crear-la s'estableix alguna relació entre elles, relació condicionada de forma convenient, podran ésser un mutu auxili que resulti en benefici de l'entitat i de l'associat mantenir-se dins un sa criteri de previsió.

Per aquestes soles consideracions la Comissió s'inclinaria a acoblar la Vellesa a la Mutual Mèdica, però és que hi ha altres raons que ho aconsellen també molt seriosament i que el propi Consell Administratiu de la Mutual, en l'acord que anteriorment hem transcrit, ja les insinua quan diu que una vegada creada l'Assegurança de Vellesa podria ésser administrada per aquell Consell.

Evidentment, el Sindicat no pot, o millor dit, no deu tenir dues Mutualitats administrades independentment: Una per prevenir els riscos d'Invalidesa i Mort i l'altra per prevenir o assegurar la Vellesa.

No és lògic que es divideixi l'esforç de l'estament mèdic de Catalunya i Balears per posar-se a cobert de tota contingència, la seva capacitat de previsió, en dues forces econòmiques independents. Pel contrari, és aconsellable que, buscant sempre els beneficis de la unió i acoblament, es creï una sola entitat que reculli tot aquell esforç i ofereixi per tant les màximes garanties.

Això representa recollir els beneficis de l'administració comuna, de la garantia d'un Fons de Reserva únic per a totes les Seccions (Fons Mixt de la Mutual Mèdica) d'una comuna salvaguarda i vigilància d'interessos; en fi, d'un agermanament de totes les branques de previsió dins el Sindicat de Metges de Catalunya.

Després d'aquestes consideracions, la Comissió tenia ja resolta la qüestió de la tendència que havia d'escollir, de les que s'havien manifestat. Segons el seu criteri, calia aconsellar decididament que l'Assegurança de Vellesa fos creada com una Secció més de la Mutual Mèdica, puix això representava diversos avantatges i, en canvi, no entranyava el més petit perill ni dificultat.

Acceptat aquest principi, la Comissió va començar els seus estudis orientant-los en aquest sentit. Calia només estudiar la classe de relació, els punts de contacte, el nexa que havia d'haver-hi entre Invalidesa i Vellesa.

En aquest punt dels nostres estudis ens sentíem agradablement assistits per l'opinió de diversos companys. Opinió manifestada particularment

a la Comissió en uns casos i en altres exposada públicament des de les planes del BUTLLETÍ. A més dels articles publicats per alguns companys de Comissió exposant els seus personals punts de vista, tots haureu pogut llegir articles interessantíssims dels Drs. Josep Mir i Mir, de Palma de Mallorca, Farreras Munné, Ballescà, de Barcelona, i a més la Comissió ha rebut atinades observacions del Dr. Josep M.ª Riera, de Girona, en nom d'algun company d'aquell Partit i del doctor Samaranch, de Monjos, entre altres.

Aquestes apreciables orientacions que se'ns facilitaven han servit eficaçment a la Comissió per anar concretant el seu treball, ensems que ens afermaven en els nostres punts de vista, puix que en la seva majoria coincidien en principi amb el nostre criteri.

Hem de fer constar que ha estat un valuós element per al nostre estudi un extens treball presentat pel company de Comissió, Dr. Santiago Vivancos, en forma de Notes sobre Assegurança de Vellesa, on, com a fruit d'uns càlculs pacientíssims, es projectava la creació d'unes pensions de 50 pessetes per Grup, dels cinc de què consta la Secció d'Invalidesa de la Mutual, a base dels ingressos del Fons Mixt d'aquella Institució i sense que representés cap nova quota per als associats.

El Dr. Vivancos situava el començament del pagament de pensions dintre un termini de quinze anys i havia calculat que en aquella data la quantia del Fons Mixt, més els seus ingressos ordinaris per quotes d'administració, permetien de pagar a tots els associats de 65 anys per amunt l'esmentada pensió de 50 pessetes per cada un dels Grups d'Invalidesa a què pertanyessin.

Era tan important el treball del Dr. Vivancos i l'orientació que amb ell s'assenyalava (treball que ens dol de no poder reproduir íntegrament aquí), que la Comissió, en un principi, va apreciar que seria una forma molt acceptable de resoldre l'Assegurança de Vellesa, naturalment amb algunes modificacions que el propi Dr. Vivancos no hi havia introduït perquè no havia donat forma de Projecte definitiu a les seves Notes.

Per poder adaptar l'orientació del Dr. Vivancos era necessari que es pogués disposar dels ingressos del Fons Mixt en la seva quantia actual, que eren les dades de les quals partia el Dr. Vivancos. Per comprovar si era possible d'orientar-se ja definitivament en aquest sentit, la Co-